

ข้อมูลสภาพปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาเบื้องต้นของตำแหน่งการกีดขวางทางน้ำ จังหวัดเชียงใหม่

รหัสตำแหน่งกีดขวางที่: CM1410002001

ชื่อลำน้ำ ลำเหมืองสาธารณะประโยชน์

เป็นสาขาของแม่น้ำ คลองชลประทาน/แม่น้ำปิง ประเภทลำน้ำ ลำเหมือง

วันที่สำรวจ: 15 กรกฎาคม 2564

หมู่บ้าน หมู่ที่ 2 สบแฝก

ตำบล แม่แฝกใหม่

อำเภอ สันทราย

จังหวัด เชียงใหม่

พิกัดเริ่มปัญหา				พิกัดสิ้นสุดปัญหา				
X(UTM)	496274	Y(UTM)	2099399	X(UTM)	496274	Y(UTM)	2099399	
หน้าตัดลำน้ำที่เกิดปัญหา		กว้าง (เมตร)		ลึก (เมตร)		ความชันตลิ่ง		
หน้าตัดลำน้ำเดิมในอดีตก่อนเกิดปัญหา		1.0		1.5		1:1.5		
หน้าตัดลำน้ำก่อนถึงที่เกิดปัญหา		-		-		ไม่มีลำเหมืองในพื้นที่		
หน้าตัดที่แคบที่สุดของช่วงที่เกิดปัญหา								
- ทางน้ำเปิด		-		-		-		
- สะพาน		-		-		ความยาวช่องตอม่อ	- เมตร	
						จำนวนตอม่อ	- ช่อง	
- กรณีท่อลอด		ท่อกลม	เส้นผ่านศูนย์กลาง	- เมตร	ยาว	- เมตร	จำนวนท่อ	- ช่อง
		ท่อเหลี่ยม	กว้าง	- เมตร	สูง	- เมตร	ยาว	- เมตร
- อื่นๆ		ไม่มีลำน้ำในพื้นที่ เนื่องจากถูกรุกล้ำ						
หน้าตัดลำน้ำด้านท้ายน้ำหลังช่วงที่เกิดปัญหา		1.0		1.5		1:1.5		

วัสดุที่ใช้ตัดผิวของลำน้ำ

ความยาวของช่วงลำน้ำที่เกิดปัญหา เป็นจุดระยะ 10 -1000 เมตร

การตัดผิวของลำน้ำ ไม่ตัดผิว

ลำเหมืองสุดท้ายก่อนจะไหลลงแม่น้ำปิง มีลักษณะปกคลุมด้วยผิวดิน

ลักษณะความเสียหาย น้ำท่วม ระดับ น้อย

ความถี่ที่เกิดความเสียหาย ทุกปี ระดับความเสี่ยง ปานกลาง

สาเหตุของการกีดขวางลำน้ำ

- > โดยธรรมชาติ ลำน้ำขาดหาย อื่นๆ (ลำน้ำขาดหายเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงสภาพการใช้พื้นที่)
- > โดยมนุษย์ จาก การถมดิน อื่นๆ (มีการเปลี่ยนแปลงสภาพการใช้พื้นที่ และมีการรุกราลำน้ำ)

ระดับการกีดขวาง มาก คิดเป็น มากกว่า 70%

หน่วยงานการดำเนินการแก้ไข สำนักงานเทศบาลตำบลเจดีย์แม่ครัว

โดยวิธี ยังไม่ได้ดำเนินการ ผลการดำเนินการ ไม่ได้ผล

สภาพในปัจจุบันของโครงการที่แก้ไขปัญหา ยังไม่มีในแผน

สภาพปัญหาการกีดขวางทางน้ำ	แนวทางและวิธีการแก้ไขปัญหาเบื้องต้น
พื้นที่รับน้ำไม่มีทางน้ำเพื่อระบายน้ำออกจากพื้นที่ เนื่องจากมีลักษณะการใช้สอยที่ดินเปลี่ยนไปจากการทำเกษตรกรรม เปลี่ยนไปเป็นการถมเป็นที่ดินกว้างเพื่อการพาณิชย์ ส่งผลให้น้ำไหลระบายออกจากพื้นที่เร็วขึ้น เมื่อในอดีตบริเวณนี้มีลำเหมืองไหลผ่านเพื่อรับน้ำออกจากพื้นที่ แต่ในปัจจุบันลำเหมืองขาดหายไปในช่วงที่มีการถมเป็นผิวดิน ส่งผลให้น้ำไม่สามารถระบายออกจากพื้นที่ได้ ถึงแม้ว่าสภาพในปัจจุบันของลำเหมืองจะยังคงมีอยู่บางส่วน แต่ไม่เพียงพอต่อการระบายน้ำ อีกทั้งทางออกของลำเหมืองมีท่อลอดถนน ซึ่งเป็นท่อลอดกลมขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 0.80 m. จำนวน 2 ช่อง ไม่เพียงพอต่อการระบายน้ำออกจากลำเหมืองเนื่องจากมีขนาดหน้าตัดการระบาย น้ำของท่อลอดที่เล็กเกินไป การแก้ไขปัญหานั้นผ่านมาจะใช้ขี้ผึ้งเพื่อสูบน้ำระบายออกจากพื้นที่ แต่เป็นเพียงการบรรเทาสถานการณ์เท่านั้นไม่สามารถแก้ปัญหาได้ระยะยาว	เนื่องจากตำแหน่งกีดขวางทางน้ำของลำน้ำหรือลำเหมืองนี้ไม่สามารถหาขนาด พื้นที่รับน้ำได้ชัดเจนและไม่มีข้อมูลการวัดน้ำ จึงหาอัตราการไหลโดยใช้วิธีของ แมนนิ่ง และกำหนดให้มีน้ำไหลเต็มลำน้ำ ในช่วงต้นน้ำก่อนถึงจุดกีดขวาง โดยมีอัตราการไหลสูงสุด = $3.06 \text{ m}^3/\text{s}$ ก่อสร้างทางระบายน้ำ โดยการทำเป็นรางระบายคอนกรีตรูปตัวยูที่มีขนาดความกว้าง 1.5 m. ความลึก 1.8 m. โดยแนวการวางรางระบายให้พิจารณาจากฝั่งลำเหมืองเดิมเมื่อในอดีต พร้อมกับวางแผนการขุดลอกลำเหมืองเพื่อไม่ให้มีวัชพืช และตะกอนสะสมมากเกินไป ความลาดชันท้องน้ำ 0.0010

รูปภาพประกอบ

